

ਪੇਨੀਅਮ — ਨੰਬਰ ਵੀਹ

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ 2025 ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ

Jeff Pippenger

2026-03-02

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈਕਾਰੀ ਲਾਗੂਕਰਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਸਵੀਂ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੋਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, 200 BC ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਓਹੀ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ 2025 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਟਰੰਪ ਅਤੇ ਪੋਪ ਲਿਓ ਦੇ ਸ਼ਪਥ-ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। 2025 ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸਮਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੋਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਪਥ-ਗ੍ਰਹਿਣ ਇੱਕੋ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। 2025 ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤਿ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਵਾਈਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ, ਮੈਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਥਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਢਾਂਚੇ ਵਜੋਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਸਹੀ ਹਨ।

ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ

ਮੈਂ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 167 ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ, ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 200 ਵਿੱਚ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 63 ਵਿੱਚ ਪੋਮਪੀ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਵੰਸ਼ਰੇਖਾ ਜੋ ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਈਸਾ-ਪੂਰਵ 63 ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਪੋਮਪੀ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿਬੇਰੀਅਸ ਕੈਸਰ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸਲੀਬ ਅਤੇ ਤਿਬੇਰੀਅਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਫਾਨੀ ਹੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਵਹਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਪੈਣਗੇ; ਹਾਂ, ਨੇਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਵੀ। ਦਾਨੀਏਲ 11:22.

ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਈਸਾਪੂਰਵ 63 ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਪੋਮਪੀ ਵੱਲੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ, ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਈਸਵੀ 31 ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੇਈਵੀਂ ਆਯਤ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੇਖਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸੇ ਹੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜੇ ਕਿ ਪੰਦਰਹੀਂ ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਰਾਜ ਤੋਂ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਤੱਕ ਦੀ ਲੜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਅਗਲੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦਿਆ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਤੇਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੇਖਾ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਮਿਥ—ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕੈਸਰ

ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਯਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵੀ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ—ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਆਯਤਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ। Uriah Smith ਤੇਈਵੀਂ ਆਯਤ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿਉਂ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਐਸਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।

“ਪਦ 23. ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਛਲ-ਕਪਟ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਧਿ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ‘ਉਹ’ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ 14ਵੀਂ ਆਇਤ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਜ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ; ਅਰਥਾਤ, ਜੂਲੀਅਸ, ਆਗਸਤਸ, ਅਤੇ ਤਿਬੇਰੀਅਸ ਕੈਸਰ। ਪਹਿਲਾ, ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਲੇ ਵੱਲ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੱਭਿਆ ਨਾ ਗਿਆ। ਆਇਤ 19. ਦੂਜਾ ਕਰਾਂ ਦਾ ਲਗਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਲੰਗ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਰਿਆ। ਆਇਤ 20. ਤੀਜਾ ਇੱਕ ਛਲਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਚਰਿਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆ ਬੈਠਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਯਿਸੂ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਆਇਤਾਂ 21, 22. ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ-ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਐਂਟੀਓਕਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਮਹਾਂਯਾਜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਡੈਨਿਯਲ 8 ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਐਂਟੀਓਕਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਸ਼੍ਰੀਖਲਾ ਨੂੰ ਤੋੜਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗਮਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਿਰਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਖਲਾ ਤੋੜੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।”

“ਸਾਮਰਾਜ ਦੀਆਂ ਲੌਕਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਬੀ ਆਯਤ 23 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੋਮੀ ਯਹੂਦੀ ਗੱਠਜੋੜ, ਈ.ਪੂ. 161, ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਏ; ਜਿਸ ਬੰਦੂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ, ਸੀਰੀਆਈ ਰਾਜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠੋਰ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀੜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤਾਵਾਸ ਭੇਜਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ‘ਮਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਧਿ ਵਿੱਚ’ ਜੋੜ ਲੈਣ। 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:—”

“ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਇਕ ਸੰਧਿ-ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਸੈਨੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ, ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼, ਜਾਂ ਧਨ ਭੇਜ ਕੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਰੋਮੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਰੋਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਯਹੂਦੀ ਇਸ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸੰਧਿ-ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਘਟਾਉਣ ਦੀ

ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵਾਧਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।' 'ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮਾ,' ਜੇਸੀਫਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਯੂਪੋਲੇਮਸ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਸਨ, ਜੋ ਇਲੀਆਜ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਉਸ ਕੌਮ ਦਾ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਸ਼ਿਮਓਨ ਸੈਨਾ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸੰਧਿ-ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।''

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੋਮੀ ਲੋਕ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੌਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਛਲ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਚਾਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਉਹ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

ਬਾਈਬੇਲ ਪਦ ਦਾ ਸਲੀਬ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅੰਤ ਐਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਅਗਲਾ ਪਦ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ—ਲਗਭਗ ਪਾਨੀਅਮ ਤੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸੰਧੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਸਮਿਥ 161 ਈ.ਪੂ. ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਗਵਾਨ 158 ਈ.ਪੂ. ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਿਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲੂਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਬੇਲ ਪਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੋਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਸੋਲੂਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਬੇਲ ਪਦ ਤੱਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇਈਵਾਂ ਪਦ ਸੋਲੂਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਬੇਲ ਪਦਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇਈਵਾਂ ਪਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ।

ਦੇ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ

ਮੱਕਾਬੀ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸਲਿਊਸਿਡ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਗਾਵਤ ਉੱਤਰੀ ਸਲਿਊਸਿਡ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜਿੱਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਸਮੇਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹੇਰੋਦੀ ਸੀ। ਉੱਤਰੀ ਸਲਿਊਸਿਡ ਰਿਆਸਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਰੋਦੀ ਵੰਸ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਮੂਲਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਸੀ। ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ 141 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ 37 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੇਰੋਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 70 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੀ।

ਵੰਸ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ 167 ਤੋਂ 160 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਰਹੀ। 164 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਐਂਟੀਓਕਸ ਐਪੀਫੇਨੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਂਟੀਓਕਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ 141 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਉੱਤਰੀ ਸਲਿਊਸਿਡ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਾਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।

ਹੇਰੋਦੀ ਵੰਸ਼ ਇਸ ਰੇਖਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੇਰੋਦ ਮਹਾਨ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ। ਹੇਰੋਦ ਮਹਾਨ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ-ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਕਮ ਸੀ, ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਇੱਕ ਸੂਬੇਦਾਰ ਵਾਂਗ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਣਾ ਪਿਆ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੋਰੇਦ 1989 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੋਰੇਦ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਹੋਰੇਦ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਹੋਰੇਦ ਤੱਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਹੈ।

ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਇੱਕ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿੱਤਮਈ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਯੂਨਾਨੀ ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਧਰਮ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਐਸਾ ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਹੋਰੇਦੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਜ਼ਮੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵੰਸ਼ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

"ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਪਾਠ ਜਾਂ ਗਲਤ ਅਰਥ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਜੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਣ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਫਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵੀ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਨਾ ਜੋੜਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਸਾਯਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਬੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਇੰਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।"

"ਅਤੇ ਅੱਜ, 1897 ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈਆਂ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਨ ਚੁੱਪਕੇ ਪੈਰ ਧਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ 'Higher Education' ਬਾਰੇ ਬਕਬਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ।" Paulson Collection, 423, 424.

ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵੈਧ ਹੈ।

ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਉਸ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੱਕਾਬੀ ਵਿਦਰੋਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, 1776 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਰੋਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। 1776 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਬਾਈ ਸਾਲ ਉਸ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1798 ਵਿੱਚ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੋਰੇਦੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਹੋਰੇਦੀ ਵੰਸ਼ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗੱਲ ਪਹਿਚਾਣਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਹਰੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰੋਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰੇਖਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਦ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਵੰਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਦੂਕੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸਨ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਵੰਸ਼ੀ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਿਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਯਾਜਕੀ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਾਜਕੀ ਵਰਗ ਸਦੂਕੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਹਸਮੋਨੀਆਈ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਰਾਜਵੰਸ਼ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ; ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੰਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਸਿੰਗ ਵੱਖਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਵਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ—ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ—ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ।

ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੱਕਾਬੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਦੀ ਬਾਅਦ, ਸੋਲ੍ਹਾਂਵੀਂ ਆਇਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਰਨੈਲ ਪੌਪੇ ਨੇ 65 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 63 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ। ਆਗੁਸਤੁਸ ਕੈਸਰ 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇਗਾ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਸੋਲ੍ਹਾਂਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਇਤ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੱਕਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਯਤ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਆਯਤ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਆਯਤ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੀ ਦਰਸਾਵਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨੀ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਅਧਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। 1798 ਅਤੇ 1989 ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।

ਚਾਲੀਵੀ ਆਇਤ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ 1798 ਹੋਣਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪਤਨ ਚਾਲੀਵੀ ਆਇਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਤੀ ਵੀ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਸੀ। ਇੱਕੋ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ," ਜੋ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਹੈ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, 1776 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਹਾਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਹੋਰੋਦੀ ਵੰਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ 1989 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਇਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ, ਇੱਕ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਤਨ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13 ਦਾ ਧਰਤੀ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ, ਜਿਸ ਦੇ "ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ" ਜੋ "ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।" ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਪਹਿਲਾ ਯਹੂਦੀ ਵੰਸ਼ ਮੇਮਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰੋਮੀ ਵੰਸ਼ ਅਜਗਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਵੰਸ਼ ਯਹੂਦੀ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਰੋਮੀ ਸੀ। ਚਾਹੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੋਮੀ, ਧਰਤੀ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੋ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ।

ਯਹੂਦੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵੰਡ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸਦੂਕੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ, ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਰੀਸੀ, ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਦੂਜੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰੀਸੀ, ਸਰਦੀਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਫਿਰ ਸਦੂਕੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ, ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ। ਸਦੂਕੀ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਸਦੂਕੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਚੰਗੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ।

"ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੁਧਾਰ-ਚਲਣ ਨੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਨਾਲ ਸਦਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੱਤੀ 24 ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਦੋ ਵਰਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੀਵੇ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ, ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਕਲੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਜਦਕਿ 'ਮੂਰਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੀਵੇ ਤਾਂ ਲਏ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੇਲ ਨਾ ਲਿਆ,' 'ਸਿਆਣੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਲਿਆ।' ਪਿੱਛਲਾ ਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਵਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਦੀਵਾ ਅਤੇ ਰਾਹ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾਪੂਰਵਕ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਢਾਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਰਾਂ ਨੇ 'ਆਪਣੇ ਦੀਵੇ ਤਾਂ ਲਏ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੇਲ ਨਾ ਲਿਆ।' ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਸਨ। ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੇ, ਚੰਗੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲਾਉਂਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੇ, ਬਿਨਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਦੇ ਜਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਜ ਦੇ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਇਨਾਮ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਖਾਂ ਆਈਆਂ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਟੁੱਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵੇ ਮੰਦ ਪੈ ਗਏ।" *The Great Controversy*, 393.

ਚਾਹੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ ਦੇਵੇਂ ਵਰਗ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਲੇਖ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਨੂੰ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਆਯਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮਬੱਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਤਰਕ ਤੇਈਵੀ ਆਯਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ waymark ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੱਕਾਬੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਧੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਆਯਤ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ "ਲੁਟੇਰੇ," ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਠੀਕ ਉਹੀ ਸਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੁਟੇਰੇ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

"ਲੁਟੇਰੇ" ਕਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਲਈ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਸਕਣ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਐਂਟਿਓਕਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਲਈ ਮਿਸਰੀ ਗੋਰੁ ਦੀ ਆਮਦ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਏ। ਰੋਮ ਦਾ ਉਸ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪੰਜ ਸਾਲਾ ਮਿਸਰੀ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਹੀ ਇਸ ਪਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਸਤਖੇਪ ਉਸ ਪਰਿਨਾਮਕ ਪਤਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਉਸ ਯਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਰੂਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਯਤਨ ਉਸ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੁਤਿਨ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਟੋਲਮੀ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼-ਨਿਕਾਲੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਜ਼ੀਆਹ ਅਤੇ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅਗਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਸ ਪੰਜ ਸਾਲਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਤਖੇਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ।

ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਰੂਸੀ ਜਾਂ ਯੂਕਰੇਨੀ ਆਰਥੋਡਾਕਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ; ਉਹ ਹਰ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਆ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਾਂਗੀਆਂ; ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈਏ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਫਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆਂ ਲਈ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਰਮਣੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਇੱਕ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜੀਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 4:1-3.

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਭ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ। ਉਹ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਹਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਰਬਵਿਆਪੀ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਈ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਏਕੀਕਰਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕਹਲਾਉਣਗੇ," ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਭ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਖੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

1989 ਵਿੱਚ, ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਨੂੰ ਝਾੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੋੜ੍ਹ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਤਿਆਚਾਰ ਪਟੇਲੇਮੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ, ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰੂਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਹਨ ਪੁਤਿਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਬਣਾਈਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਟਰੰਪ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਿਸਰੀ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੰਬੰਧ 2025 ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਦੇ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤਦ ਉਸ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ। 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਰੋਮ, ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟਸ

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹੀ ਵੇਖੀਆਂ; ਤਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੱਚ ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਰਕ-ਵਿਧੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ 200 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਦ ਚੌਦਾਂ 2025 ਸੀ, ਅਤੇ ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਹਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਲੜਾਈਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਂ ਦੀ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਲਾਗੂਅਤ, ਜਦੋਂ "line upon line" ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ 1989 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ), 2014 ਵਿੱਚ (ਜੇਲੇਨਸਕੀ ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨ), ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਨਾਲਡ ਰੀਗਨ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਹੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਟਰੰਪ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੰਪ ਲਈ ਦੂਜੀ ਚੋਣ ਹਾਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿ ਕੰਨ ਰਾਹੀਂ ਗੋਲੀ ਸਹਾਰ ਲਏ; ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅੰਗੂਠੇ ਸਮੇਤ ਇਹ ਉਹ ਅੰਗ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਜਕਾਂ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਵੇਲੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਰੀਗਨ ਨੇ ਟਰੰਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰੀਗਨ ਪਹਿਲਾ ਹੈ। ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਟਰੰਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੀ। ਲਿੰਕਨ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੋਮ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਨਾਲਡ ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੋਪਵਾਦੀ ਸਮਕੱਥ ਜੌਨ ਪਾਲ ਦੂਜਾ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। 2020 ਵਿੱਚ ਟਰੰਪ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੱਤਿਆ ਹੋਈ, ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਨਾਲ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਯਤ ਸੱਤ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ 2024 ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਹੋਇਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ... ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਭੈ ਪੈ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:7, 11.

ਟਰੰਪ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਉਸ ਦੀ ਪਦ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ "ਵਾਪਸੀ" ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ "ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਅੱਠਵਾਂ" ਹੈ, ਅਤੇ ਟਰੰਪ ਰੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਮੂਰਤੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜੋ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:11।

ਟਰੰਪ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰੀਗਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੇਵਾਂ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਮਰੂਪ ਟਰੰਪ "ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।" ਅੱਠ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤਿ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, "ਵਾਪਸ ਆਉਣ" ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਰੂ ਘਾਵ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ: ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 13:3.

ਜਦੋਂ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ "ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਜਦੋਂ 2024 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੰਪ ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠਵੇਂ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਉਭਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ "ਵਾਪਸ ਆਇਆ" ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਭੈ ਆ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:11, 12.

ਟ੍ਰੰਪ 2024 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ "ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ," ਅਤੇ ਫਿਰ 2025 ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਪੋਪ ਲਿਓ ਦੇਵੋਂ ਹੀ ਪਦਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ।

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋਈ ਵੇਖੋ, (ਜੋ ਪੜ੍ਹੋ, ਉਹ ਸਮਝੋ।) ਮੱਤੀ 24:15.

ਮਰਕੁਸ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, (ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝੇ,) ਤਦ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ। ਮਰਕੁਸ 13:14।

ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਹੀ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ, ਪਾਪਾਈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੋਮ "ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ" ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ "ਇਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ" ਹੋਵੇ। ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਾਰਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਫਿਰ ਚੁਣੇਗਾ। ਹੇ ਸਭ ਜੀਵਧਾਰਿਓ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਖਰਿਆਹ 2:12, 13.

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਮ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਚਾਈ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅੰਤਿਮ ਵਾਰ ਲਈ ਚੁਣ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰੋਗਨ ਨੇ—ਜੋ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸੀ—ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ। ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਕਸਰ ਅਲਫਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

2025 ਵਿੱਚ ਪੇਪ ਲਿਓ ਅਤੇ ਟਰੰਪ ਦਾ ਅਧਿਸਠਾਪਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਅਤੇ ਲਿਓ ਦੀ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਠਜੋੜ ਵੱਲ ਇਹ ਉਲਟਾਅ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਜੋਹਨ ਪੌਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਰੀ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦਾ ਉਹ ਸਮਰਥਨ, ਜਿਸ ਨੇ 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

2025 ਬਾਹਰੀ ਮੂਲਭੂਤ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੋਮ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੀ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਸ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ "ਉਜਾੜ" ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਸਟਿਅਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਝੰਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਿਥੀਆਂ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਗਏ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਸਮਝਿਆ, ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਘੇਰਾ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਮੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਪੇਰਗਾਮੇਸ ਦੀ ਸਮਝੌਤਾਕਾਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਗਵਾਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਇਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਵਾਰੰਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 1888 ਸੈਸਟਿਅਸ ਦਾ ਘੇਰਾਓ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਟਾਈਟਸ ਦਾ ਘੇਰਾਓ ਹੈ। 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਬਲੇਅਰ ਐਤਵਾਰ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਿੱਲ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਸੈਸਟਿਅਸ ਦੀ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਦੇਹਾਤੀ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੇਹਾਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ, ਪਰ 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਹਾਤੀ ਜੀਵਨ ਉਹ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਬਲੇਅਰ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਨਿਸ਼ਾਨੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, 9/11 ਵੇਲੇ ਦੇ ਪੈਟ੍ਰਿਯਟ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਦੇਹਾਂ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ।

9/11 ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਕਿ Cestius ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 9/11 'ਤੇ Roman law ਨੇ English law ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। 2021 ਦੇ Pelosi Trials ਵਿੱਚ due process clause ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ Titus ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ Sunday law 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹੈ। 1888 ਅੰਦਰੂਨੀ Protestant horn ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 9/11 ਬਾਹਰੀ Republican horn ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ pope ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ, ਜਿਸ ਸਾਲ ਅੰਤਿਮ president ਦਾ ਵੀ ਉਦਘਾਟਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਓਥੇ ਖੜੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, Panium ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ। Panium ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਿੱਧੇ Sunday law ਅਤੇ Actium ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ pagan Rome ਲਈ ਤੀਸਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ pagan Rome ਨੇ Daniel 11:24 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ 360 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਰਵੇਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। Sunday law 'ਤੇ ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵਾਂ ਦੇਵੇਂ ਰਾਜ Rome ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਧੁਨਿਕ Rome ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਘੰਟੇ, ਜਾਂ ਬਿਆਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪੋਮਪੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਸੀਰੀਆ ਵਿੱਚਲੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ। ਪੋਮਪੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਡਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗੁਸਤੁਸ ਕੈਸਰ ਐਕਟੀਅਮ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਪਹਿਲਾਂ 1989 ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਚਾਲੀਵੇਂ ਆਯਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਆਯਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪਿਤ ਹੋਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਤੀਜੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਪੋਮਪੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਦੇ ਨੂੰ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪੋਮਪੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਲਈ ਐਕਟੀਅਮ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਰੁਕਾਵਟ—ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 538 ਵਿੱਚ ਗੋਥਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਦੂਰ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਤੀਜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਵੋਚ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭੇਦ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੇ। ਆਮੋਸ 3:7।

ਉਜਾੜ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ 2025 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਰੀਗਨ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸੰਧੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੰਧੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾ ਦੰਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਆਮੋਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਵੱਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ।

ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨੇ, ਇਹ ਵਚਨ ਸੁਣੋ ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਹੈ: ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਰਮਤਾਵਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਆਮੋਸ 3:1, 2.

ਆਮੋਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਚੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮੋਸ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਪ ਦੇ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਆਮੋਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕੀਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਕੀ ਦੋ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ? ਕੀ ਸ਼ੇਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੱਜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਜੁਆਨ ਸ਼ੇਰ ਆਪਣੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚੋਂ ਦਹਾੜ ਮਾਰੇਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਫੜਿਆ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਲ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਫੰਦਾ ਚੁੱਕ ਲਏਗਾ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਫੜਿਆ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵੱਜੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਡਰਣ ਨਾ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਿਪਤਾ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਹ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ? ਆਮੋਸ 3:3-6.

ਦੋ ਜਣਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰਨ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲੈਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੂਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਲਾਸਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:2, 3.

ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪੰਛੀ ਇੱਕ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪੰਛੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪੰਛੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਛੀ ਜੋ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੰਛੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸ਼ਿਨਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਪੰਛੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਉੱਤੇ ਸੀਸੇ ਦਾ ਢੱਕਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।

ਤਦ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਕਰ ਅਤੇ ਵੇਖ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਏਫਾਹ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ, "ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।" ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਸੀਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਲਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜੋ ਏਫਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਫਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਸੀਸੇ ਦਾ ਭਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਦੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖ ਸਰਸ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਏਫਾਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਏਫਾਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ?" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ; ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਓਥੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਜ਼ਕਰਯਾਹ 5:5-11.

ਆਮੇਸ ਦਾ ਫੰਦਾ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਤੀ-ਪੰਛੀ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਮੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਗਠਜੋੜ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੌਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਕ-ਬਜਾ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾੜਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਕੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਜਾਏ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਾ ਡਰਣ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਬਿਪਤਾ ਆਵੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਹ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ? ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਭੇਦ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੰਘ ਗੱਜਿਆ ਹੈ, ਕੌਣ ਨਾ ਡਰੇਗਾ? ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਚਨ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੌਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਆਮੇਸ 3:6-8.

ਜੇ ਸਿੰਹ ਗਰਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਹ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। 2025 ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਠਜੋੜ Cestius ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਅਸਤਿਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤਿਵਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਫੰਦੇ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

"ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰੋਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। Gregory VII ਅਤੇ Innocent III ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅੱਜ ਵੀ Roman Catholic Church ਦੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੁਣ ਵੀ ਉਤਨੀ ਹੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ

ਮਹਿਮਾ-ਵਰਧਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਰੋਮ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ, ਆਪਣੀ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਸਰਵੇਚਤਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਦਿਓ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਕਰੇ—ਤਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਤਦ ਹੀ ਸਮਝ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਫੰਧੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੋਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਲੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸੰਦੇਹ ਜਗਾਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਥਾਂ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਰੋਮੀ ਤੱਤ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸਹੇਗਾ।” *The Great Controversy*, 581.

“ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਤਾ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਭੁਮ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਛਾਂ ਹੀ ਹੇਠ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,—ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੀੜਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਮਨ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ।’ ਪਰ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੀਵਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭਰਨ ਲਈ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨਗੇ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹ ਤੇਲ ਹੈ, ਅੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਤੇਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਹਰ ਦਾਗ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।” *Bible Echo*, May 4, 1896.

“ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਰੋਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਏ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ (ਮੱਤੀ 19:16–22) ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉੱਫਣਦਾ ਕੋੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।” *Early Writings*, 49.

“ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਭਾ-ਭਵਨ ਤੋਂ ਦੌੜ ਗਿਆ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ! ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਹ ਲਾ ਲਿਆ।” *The Desire of Ages*, 722.